

"هوشیعیانا! متبارک است او که می آید" "Hosanna! Blessed is He who is Coming"

(2021/04/25)

از ابتدای مراسم لیتورگی الهی ، با "متبارک است ملکوت پدر و پسر و روح القدس ... " تا پایان ، با "متبارک است او که به نام خداوند می آید..." ، ما می توانیم مشاهده کنیم کل طیف پرستش ارتدوکس در یک عنصر اصلی وجود دارد: جلال و ستایش (دوکسولوژی) خدای سه گانه. در میانه دعاهاى آنافورا ، یک سرود پیروزی بزرگ وجود دارد که شامل دو قسمت از کتاب مقدس است. اولین قسمت، سرود فرشتگان است ، که اشعیای نبی شنید در آسمان خوانده می شود: "قدوس ، قدوس ، قدوس یهوه صباپوت (خداوند لشکرها). تمامی زمین از جلال او مملو است «(اشعیای 6: 3). قسمت دوم همان چیزی است که ما در قرائت انجیل امروز شنیدیم ، وقتی کودکان هنگام ورود خداوند به اورشلیم می خواندند "هوشیعیانا! متبارک است او که به نام خداوند می آید"(یوحنا 12: 13) . این فقط بشریت و فرشتگان نیستند که دوکسولوژی را به خدا عرضه می کنند ، بلکه تمام آفرینش این ستایش را به خداوندگار ارائه می دهند. به قول مزامیر ، "ای خورشید و ماه خداوند را تسبیح بخوانید، ای همه ستارگان نور او را تسبیح بخوانید" (مزمور 148: 3) ؛ "ای کوهها و تمام تپه ها، و درختان میوه دار و همه سروهای آزاد، ای وحوش و جمیع بهائم، و خزنده ها و پرندگان خداوند را تسبیح بخوانید" (آیات 9-10). به طور خلاصه، هر آنچه روی زمین حرکت می کند یا آن را زینت می دهد خداوند را تسبیح می خواند! در مزمور 103، مزمور نویس روح خود را نیز فرا می خواند که: "ای جان من، خداوند را متبارک بخوان و جمیع احسان های او را فراموش مکن" (آیه 2). در مزمور 104 همچنین سرودهای ستایشی "جلال خداوند تا ابدالابد است" (آیه 31) و " خداوند را تسبیح خواهم خواند تا زنده می باشم" (آیه 33) موجود است.

حالت طبیعی وجود انسان حالتی است که به سوی خدا معطوف شده و خالق خود را جلال می بخشد. این خداست که به ما وجود و حیات می بخشد و شرایط مناسب برای بقای ما را تضمین می کند. این خداست که بشریت را آفرید تا با جسم و روح جاودانه کاملترین مخلوق او باشد. این به خواست او بود که ما با هر آنچه نیاز بود شبیه او شویم، ساخته شدیم، و تا ابد با او در شادی ملکوت او زندگی کنیم. برترین اثبات محبت او در مسیح است ، آن یگانه پسر خدا که به زمین آمد و با اراده خود مصائب و مرگ بر روی صلیب را پذیرفت و نجات را برای جهان به ارمغان آورد!

با این حساب، چطور ممکن است کسی (خصوصاً مسیحیان ارتدوکس که از ایمان برخوردارند) خدا را تسبیح نخوانند؟ به همین دلیل است که دوکسولوژی ویژگی اصلی نه تنها عبادت عمومی، بلکه دعاهاى خصوصی نیز هست. مومنین ارتدوکس قانون دعای شخصی خود را با تسبیح خدا آغاز و به پایان می رسانند. این کار نه تنها در زمان های مشخص انجام می شود، بلکه باید در طول روز ، "در هر مناسبت و ساعت" انجام شود. این را می توان با چند کلمه انجام داد: "جلال بر خدا".

قدیس پائسیوس از کوه مقدس این توصیه را ارائه می داد: بگذارید "جلال خدا" هرگز از لبان شما غایب نباشد. برای خودم می گویم، وقتی در رنج هستم، از "جلال خدا" به عنوان یک قرص درد استفاده می کنم؛ هیچ چیز دیگری من را آرام نمی کند. "جلال خدا" از دعای عیسی بزرگتر است. اگر می خواهید بهشت را در این زندگی تجربه کنید، نگاهی به نعمتهای بزرگی که خدا به شما عطا کرده ببینید و شروع کنید به گفتن "جلال بر خدا". خدا را تمجید کنید! وقتی کسی اینگونه دعا می کند، خدا به او کمک می کند. این بدان دلیل است که مبارزه برای شکرگذاری فروتنانه، فیض خدا را به خود جلب می کند و قدرت آسمان را به کمک فرد می آورد.

قدیس یوحنا زرین دهان می گفت: جلال بر خدا برای همه چیز. این کلمات هر آنچه در زندگی من اتفاق می افتد را دنبال خواهد کرد. بیاید برای هر آنچه پیش می آید خدا را تمجید کنیم و شکرگزار باشیم. باشد که همه کارهای ما تا پایان عمر برای جلال او باشد. آخرین سخنان قدیس یوحنا زرین دهان در هنگام تبعید این بود: "جلال بر خدا برای همه چیز".

ممکن است تعجب کنید: حتی هنگامی که اتفاق بدی برای ما رخ می دهد آیا باید بگوییم جلال بر خدا؟ آیا وقتی به ناحق با ما رفتار می شود، بیمار می شویم یا دچار آشفتگی می شویم، می توانیم چنین چیزی بگوییم؟ آیا این منطقی است؟ پاسخ به این را از ایوب دریافت می کنیم. آیا کسی وجود دارد که بیش از ایوب، مردی با کارهای عالی، رنج برده باشد؟ هر موقعیت وحشتناکی که ممکن است برای یک انسان اتفاق بیفتد برای ایوب اتفاق افتاد. ایوب تمام دارایی خود را از دست داد و فرزندانش هنگام خراب شدن خانه شان کشته شدند. او در فقر عمیقی افتاد، بدون هیچ خانه ای و علاوه بر این، به بیماری هولناکی مبتلا شد که وی را از شهر بیرون راند. همسرش در ناامیدی به او اصرار کرد که خدا را لعن کند و بمیرد! در عوض، ایوب با قاطعیت دوکسولوژی (سرود تمجیدی) را به خدا عرضه کرد: "خدا همه چیز به من داده است. خداوند همه چیز را از من گرفته است. متبارک است نام او!" پس از تسبیح و تمجید خدا، او بیش از پیش با سلامتی دوباره، از ثروت و فرزندان بیشتری برخوردار شد!

خواهران و برادران محبوبم، تجربیات زندگی به ما نشان می دهد که فقط هنگامی که خدا را برای همه چیز (چه خوشایند و چه ناخوشایند) ستایش می کنیم، مشکلات ما کمتر دردناک به نظر می رسند. این به خاطر اطمینانی است که خداوند صدای ما را می شنود و به ما کمک می کند. بنابراین، ما باید هر روز با گفتن "جلال بر خدا" در همه شرایط، خدا را شادمانه تمجید کنیم. این امر به ویژه برای امروز، همانطور که همه ما "نخل ها" (شاخه های درخت) را در دست داریم، صدق می کند. بیاید در حالی که خداوند به راه جلجتا می رود تا خودش را برای ما قربانی کند، ما به آن کودکان بی گناه اورشلیم در تجلیل و ستایش خداوند بپیونددیم. باشد که ما نیز شایسته تجلیل و ستایش او در روز قیامت باشیم. آمین.